

dersøgelser, jf. også betænkning nr. 1104/1987, s. 56, jf. s. 38-39.

Ud over indgrebets ringe intensitet taler ligeledes efterforskningsmæssige hensyn for at fastsætte samme mistankekrav som ved fingeraftryk. Ved en fuldstændig parallelisering til fingeraftryksregistret sikres, at DNA-spor kan blive et lige så effektivt efterforskningsmiddel, som fingeraftryk længe har været.

For så vidt angår det ovenfor nævnte om forholdet mellem betingelserne for registrering og for anvendelse i en konkret sag kan det bemærkes, at når man vælger at lempe de almindelige betingelser for foretagelse af legemsindgreb i § 792 a med henblik på senere identifikation, vil det i sagens natur kunne få den konsekvens, at betingelserne for udtagelse af spyt- eller blodprøve med henblik på senere identifikation vil være opfyldt, hvorimod de generelle betingelser for udtagelse af spyt- eller blodprøve med henblik på anvendelse i den konkrete sag ikke vil opfyldt. Denne problemstilling er imidlertid ikke forbeholdt mistankekravet, men vil ligeledes kunne anføres i forhold til indikationskravet. Denne forskel gælder således allerede i relation til optagelse af fingeraftryk, hvor indikationskravet kun gælder for optagelse til brug i den konkrete sag.

Spørgsmålet om valget mellem mistanke med rimelig grund og begrundet mistanke skal endvidere ses i lyset af sletningsbestemmelsen i DNA-registerlovens § 3, stk. 1, nr. 1 – der opretholdes ved lovudkastet - hvorefter sletning skal ske, når sigtelsen opgives som grundløs. Sletning skal ligeledes ske, hvis en anden dømmes i den sigtede sted, jf. § 3, stk. 1, nr. 6, der også opretholdes. Også hensynet til reglernes overskuelighed og praktiske anvendelighed bør indgå i afvejningen. I de tilfælde, der er omfattet af retsplejelovens § 792 b, stk. 2, vil man typisk stå med sådanne oplysninger, fx fra en udåndingsprøve, at kravet om begrundet mistanke er opfyldt. Denne forudsætning er ikke til stede ved det langt bredere anvendelsesområde for den foreslåede regel om DNA-registeret.

Et flertal i udvalget (Christian Bache, Carsten Michelsen, Hanne Rahbæk, Eva Smith og Merete Stagetorn) finder det mest nærliggende, at kravet om begrundet mistanke fastholdes også ved optagelse af spyt- og blodprøve med henblik på senere identifikation. Disse medlemmer lægger navnlig vægt på, at kravet om begrundet mistan-

ke efter retsplejeloven er gældende for indgreb i form af spyt- og blodprøver som led i konkret efterforskning, selv når formålet er opklaring af de alvorligste forbrydelser.

Et mindretal i udvalget (Anne Kristine Axelson, Carsten Egeberg Christensen, Ole Scharf og Lars Stevnsborg) kan derimod tilslutte sig lovudkastets model, hvorefter der fastsættes samme mistankekrav ved udtagelse af spyt- og blodprøve til brug for registrering i DNA-registeret, som gælder ved optagelse af fingeraftryk til brug for registrering i Fingeraftryksregisteret. Mindretallet finder således, at der navnlig under hensyntagen til indgrebets ringe intensitet set i forhold til de efterforskningsmæssige hensyn også på dette punkt bør skabes parallelitet til Fingeraftryksregisteret. Et krav om mistanke med rimelig grund svarer i øvrigt til mistankekravet ved anholdelse, der antagelig opleves som mere ubehageligt end afgivelse af spyt- eller blodprøve med henblik på registrering.

Det fremgår af lovudkastet, at det er tanken generelt at overgå til udtagelse af DNA-materiale i form af spytprøve i stedet for blodprøve. Det er oplyst over for udvalget, at lovudkastets regel om adgang til at udtage biologisk materiale også ved blodprøve skyldes, at denne fremgangsmåde af lægelige og helbredsmæssige grunde må foretrakkes, såfremt det i det enkelte tilfælde måtte blive nødvendigt at udtage prøve tvangsmæssigt. Se om udtagelse af spytprøve i øvrigt bilaget, spørgsmål 4 og 5, hvorefter blodprøve giver en bedre sikkerhed for tilvejebringelse af tilstrækkeligt DNA-materiale, og en mulighed for anvendelse af blodprøve således vil have betydning, også hvor en foretaget spytprøve viser sig ikke at give tilstrækkeligt biologisk materiale. Udvalget har på den baggrund ikke fundet grundlag for at foreslå en sondring mellem spyt- og blodprøver i relation til betingelserne for udtagelse af prøver med henblik på senere identifikation og dermed registrering i DNA-registeret.

4. Videregående analyser af udtagne prøver

De gældende, almindelige regler om legemsindgreb i retsplejeloven bygger på det grundsynspunkt, at selve indgrebets karakter er afgørende for, hvilke betingelser, der bør opstilles. Derimod rummer reglerne som udgangspunkt ikke begrænsninger med hensyn til, hvad man derefter benytter en udtaget prøve eller lignende til. Efter reglerne udgør dét, der foretages med